

Dr. Pintér István

a kémia tudomány kandidátusa

*1933-ban született, Budapesten.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 11/1955-56.*

1956-57-ben a Kőbányai Műanyag gyárban, 1957-1997 között az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetében dolgozott. 1996-ban tudományos osztályvezetőként ment nyugdíjba. 1997-től 2001-ig kutatólaboratóriumi vezető volt a PROCHEM Kft-nél majd 2002-2004 között az ERCOM tudományos tanácsadójaként tevékenykedett. Kutatási területe a szintetikus szerves kémia, elsősorban a nitrogén tartalmú cukorszármazékok. Speciális szakterülete a szénhidrátok és származékaik kémiája. Munkatársaival cukorformazánok kémiai reakcióinak kiterjesztése révén elsőként írták le az acetilezett cukorformazánok irreguláris Zemplén dezacetilezését, valamint az analóg nukleofil reakciókat. 1967-ben a kémia tudomány kandidátusa fokozatot, 1968-ban műszaki egyetemi doktorátust, 1991-ben pedig a kémiai tudomány doktora fokozatot szerzett. Nemzetközi és hazai folyóiratokban 96 cikke jelent meg, többször tartott hazai és nemzetközi konferenciákon előadást. 1971-ben a Bonni Egyetemen posztdoktorként dolgozott. Vendégprofesszorként tartott kurzusokat 1980-81 között a Queen's University, Kanadában, 1989-1992 között a Università degli Studi di Udine, Olaszországban, 1997-1999 között Université Henri Poincaré, Franciaországban. 1996-2005 között az MTA Szénhidrátkémiai Munkabizottságának választott elnöke.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el. Többek között megkapta 1995-ben Zemplén Géza fődíjat, 1997-ben Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztjét, 2003-ban Kajtár Márton Emlékérmét.

Az Egyetem Tanácsa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.